

og Indtægt, den Skat, der samtidig med Prigestoldsskatten blev paalignet, var, saa vidt jeg veed, en saadan Skat, den lod sig altsaa den Gang gennemføre og vil vist ogsaa kunne lade sig gennemføre for Fremtiden.

Jeg kommer tilbage til det ærede 2det Medlem for 9de Kredts (Stillina), som med Hensyn til mine Udtalelser om Ølskatten bemærkede, at jeg paa en indirekte Maade skulde have sigtet Arbejderne for, at det var dem, der drak alt Bajerstøllet eller største Deelen deraf, og paa den Maade skulde have gjort mig skyldig i at sigte Arbejderne for Drukkenstaf. Jeg tror at kunne sige om saadanne Argumenter, at det er den Slags, man kan bruge, naar man er i Forlegenhed for Argumenter, jeg tror ikke, der er ret mange Medlemmer her i Tinget, der have kunnet finde noget saadant i mine Udtalelser. Hvad Sagen drejer sig om, er dette, at de Folk, der have Raad til at drikke Vin, de drikke fortrinnsvis Vin og i langt mindre Grad bajerstøllet. De Folk, der derimod i mindre Grad eller slet ikke have Raad til at drikke Vin, ere henviste til Ølforbruget, og da de selvfølgelig ere de mindre bemidlede, tilbøds de ubemidlede, er det selvfølgelig hos dem, at den væsentligste Del af Øllet bliver drukken, og paa deres Skuldre, at den væsentligste Del af Ølskatten kommer til at hvile. Det sigtede jeg til med mine Udtalelser, og det haaber jeg, at det høje Ting vil have forstaaet. — Saa kom det ærede 2det Medlem for 9de Kredts ogsaa ind paa Vedrueligheds-spørgsmaalet, og mente, at en Ølstat kunde virke noget i Retning af at indskrænke Ølforbruget. Jeg tror, at det ærede Medlem staaar saa temmelig alene med denne Mening. Saa vidt jeg kan se efter de fremkomne Udtalelser om, hvilken Virkning Ølskatten vil faa, er det ingen Steder fremsat, at Ølforbruget vil blive formindsket, det er tværtimod med Styrke hæbdet, at Ølforbruget sandsynligvis vil stige i ikke ringe Grad, og det er fra den anden Side ikke blevet imødegaaet, følgelig kan man ikke betragte Ølskatten som et Middel til at hæmme eller hindre Forbruget, det er en Skat, som kun tilsigter at indbringe Penge. — Det ærede Medlem har dog nogen Støtte for sin Opfattelse i den ærede Minister, der bemærkede, at man er i Færd med at løfte Øllet op til en Livets For nødighed, hvorimod man tidligere var enig om, at det var en Luksusdrif. Naar man faaledes udtaler sig om det foreliggende Formaal for Ølskatten, saa ligger der noget i Retning af, at Ølforbruget er noget, man maa se at komme bort fra, at det er noget unyttigt, maasse endogsaa noget skadeligt, og det kan jo noget støtte den Opfattelse, at

naar man modsætter sig en Ølstat, er man med til at fremme Drikkeriet eller vil i hvert Tilfælde ikke være med til at hæmme det. Der foreligger en yderligere Støtte for denne Opfattelse i Finansministerens Udtalelse ved Forelæggelsen af disse 2 Lovforslag, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal citere. Jeg skal dog først bemærke, at naar man med Hensyn til Ølskatten vil bruge saadanne Midler til at føre den igennem, ligger det jo nær at spørge, hvorledes man vil stille sig med Hensyn til Vinen. Hvorfor betragter man netop Øl som en Luksusartikel, der fremmer Drukkenstaben? Hvorfor har Vinen ikke den samme Virkning, og hvorfor gaar man ikke til at beskaffe Vinen, naar man vil beskaffe Øllet? Der er i det forelagte Lovforslag ikke nogen Forhøjelse af Vintolden. Jeg skal nærmere komme tilbage dertil, naar jeg har citeret den ærede Finansministers Udtalelse ved Forelæggelsen. Den ærede Finansminister brugte følgende Udtalelse, at han havde faaet det Indtryk, „at Tallet paa den billige Snaapses Benner og Forbrædere for Tiden er saa overvældende stort endnu her i Landet, at de ubetinget have Overtaget over dem, der i Gerningen ved det Middel, der efter min Mening er det kraftigste, nemlig en Fordyrelse af Brændevinsafgiften, have villet modarbejde Brændevinsafgiften“. Se, her siges der med rene Ord, at naar man ikke vil være med til at beskaffe Spiritus, er man i alt Fald ikke med til at ville hindre det stærke Spiritusforbrug. Jeg maa for mit Vedkommende benægte, at noget saadant gælder om mig, naar jeg er med til at modsætte mig en Spiritusstat. Jeg tror nemlig ikke, at en Stat paa Øl og Brændevin, vil bevirke nogen som helst Formindskelse af Drukkenstaben. Tværtimod vil en Beskatning gøre den værre efter min Mening, idet de økonomiske Virkninger, der komme ud deraf, blive forstærkede i meget høj Grad. Men lige overfor saadanne stærke Udtalelser om anderledestænkende er det, at man finder det noget underligt, at der i dette Lovforslag ikke er rørt ved Vintolden. Naar der — og det er noget, som det store, almindelige Publikum lægger ikke saa lidt Mærke til — fra festlige Lejligheder hos de meget velhavende offentliggøres Beretninger om deres Nydelse, om deres Maaltider, saa ser man lange Lister over de Vine, der have været brugte. Jeg har læst for kort Tid siden om et saadant Gilde, der var særlig flot, og som Bevis paa den særlig gode Levemaade anførtes det, at der ved hver Kubert stod 20 Glas, hvilket naturligvis betød lige saa mange forskellige Vine, som vare til Stede i rigeligt Maal. Jeg vil naturligvis indrømme, at hvis man